

John holloway

جان هالووی

پریدن به داخل اتوبوس
ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

جان هالووی

پریدن به داخل اتوبوس

ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

نام کتابچه: پریدن به داخل اتوبوس
نویسنده: جان هالووی
موضوع: ابتکار عمل بین‌الملل برای آزادی عبدالله اوجالان
طراحی و صفحه‌آرایی: مرکز انتشارات پژاک
چاپخانه: شهید جگرخوین
انتشارات: مرکز انتشارات پژاک
چاپ اول ۱۴۰۲

فهرست

۵

۷

پیشگفتار
پریدن به داخل اتوبوس

پیشگفتار

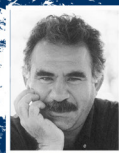
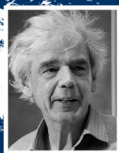
ابتکار عمل بین‌الملل « آزادی برای عبدالله اوجالان - صلح برای کردستان »، یک کمپین فراملیتی صلح، برای آزادی رهبر آپو و راه حلی مسالمت آمیز برای مسأله کورد می‌باشد. این [کمپین] فوراً پس از ربوده شدن رهبر آپو و استرداد وی به جمهوری ترکیه در نتیجه همکاری سرویس‌های اطلاعاتی در ۱۵ فوریه ۱۹۹۹، تأسیس شد. بخشی از فعالیت‌های این کمپین به انتشار آثار رهبر آپو اختصاص یافته است. کتابچه‌ی «پریدن به داخل اتوبوس» نوشته‌ی جان هالووی یکی از کتابچه‌های مجموعه «برساخت حیات آزاد: دیالوگ‌هایی با اوجالان» می‌باشد که همگی این مجموعه در یک کتاب جمع شده‌اند، این کتاب حاوی مجموعه مقالاتی از نویسندگان، متفکران و انقلابیون جهانی است تا در مورد افکار رهبر آپو نظرات خود را بیان دارند تا فضای دیالوگی حول اندیشه‌ی رهبر آپو شکل بگیرد. این مقالات برای نخستین بار، واکنش‌های مکتوب به نوشته‌های زندان رهبر آپو را گرد آوری نموده و شماری از آکادمیسین‌ها، نویسندگان، و انقلابیونی را که به اندیشه‌های وی علاقه‌مند هستند یا از تفکرات وی الهام گرفته‌اند، دور هم جمع کرده است. ترجمه این مجموعه به زبان‌های مختلف، تلاشی است برای گسترش و ژرفا بخشی هر چه بیشتر به دیالوگ موجود. امید است که اثر حاضر، دیوارهای زندان را نیز درنوردد، چرا که حصر و انزوای شدید اعمال شده بر زندان جزیره امرالی، اندک مجالی برای دیالوگ با ایشان بر جای گذاشته است. با توجه به اینکه نوشتن به وسیله‌ای برای رهبر آپو بدل شده، تا به واسطه آن بر انزوا و حصر غلبه نموده و با طیف گسترده‌تری از مخاطبان ارتباط برقرار نماید، امیدواریم مجموعه‌ی مذکور بتواند راهگشای مخاطبان گردد تا از این طریق در تلاش‌های وقفه‌ناپذیر و فزاینده رهبر آپو جهت برساخت جهانی بهتر، سهیم گردند.

پريدن به داخل اتوبوس

با عجله می‌نویسم؛ چرا که بسیار دیر کرده‌ام و قصد دارم آنجا باشم، می‌خواهم داخل این کتاب باشم. قبل از آنکه اتوبوس راهی شود به داخل آن می‌پریم. من دعوت به نگاشتن مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی آزادی اوجالان شدم؛ افتخاری بس بزرگ! اما موفق به آماده‌سازی آن برای جای گرفتن در نسخه ترکی کتاب «گفتگو با اوجالان» نشدم. به هر حال، این یادداشت را سریعاً برای تحسین از اوجالان، و تبیین میزان اهمیت تئوری‌های وی و مبارزه کوردها نگاشتم. نخست، تحسین! غرق در راحتی صندلی استادی‌ام، تمام کسانی را که دل به دریا زده و در راه تبدیل جهان به مکانی بهتر زندگیشان را بخشیده‌اند، شدیداً تحسین می‌کنم؛ چه آنان که سال‌ها را در زندان به سر برده‌اند، چه آنان که در این راه جانشان را از دست داده‌اند. هزاران هزار نفری که در برابر سیستمی اشتباه و هولناک مبارزه کرده‌اند. و رای تمامی تفاوتمندی‌های سیاسی و مباحثات نظری ممکن، بایستی اقرار کنیم: وقف کردن زندگی در راه بهتر ساختن جهان، امری بس شگفت‌انگیز است. قضیه بسی فراتر از این است. خطر {نهفته در} اتخاذ یک موضع سیاسی، سفت و سخت بودن آن است؛ به گونه‌ای که دیگر نتوان فراتر از آن موضع اندیشید. این گزاره به طریق اولی در خصوص کسانی که در جایگاه رهبری قرار می‌گیرند، صدق می‌کند. معجزه عبدالله اوجالان این است که حتی به عنوان یک رهبر، قادر به تغییر رویه فکری و بازاندیشی در باب معنا و امکان انقلاب، و متقاعد کردن افراد زیادی جهت همراهی در این فرایند است. این امر نشان دهنده انعطاف‌پذیری خارق‌العاده، و حساسیت وافر بر سر رقم زدن تغییرات اجتماعی می‌باشد. جنبش زاپاتیست‌ها - البته در شرایطی کاملاً متفاوت - تنها نمونه مشابهی است که به ذهن خطور می‌کند. آنان غرق در مبارزاتشان، شهامت و صداقت آنرا داشته‌اند که بگویند: «ما در اشتباهیم؛ این راه تغییر جهان نیست. بایستی تجدید نظر کرده و تغییر مسیر دهیم».

در هر دو مورد - یعنی کردها و زاپاتیست‌ها - بازاندیشی

بسیار عیان، عمیق و موثر بوده است. زیرا با این کار قادر بودند خود را با تحولاتی که در نظر و کنش انقلاب روی می‌دهد، وفق داده و آن تغییرات را در نظر و عمل، بروز دهند. امروزه شدیداً به چنین مبارزاتی نیاز داریم. در اینجا مسأله خواست پیشقراولی و یا مدلی از انقلاب مطرح نیست؛ بلکه در دل این تاریکی فزاینده، شدیداً تشنه این انفجار نور در آسمان ظلمت گرفته شب هستیم. دقیقاً این مساله مبین دلیل اهمیّت وافر جنبش کردها می‌باشد. واکنش ما مبتنی بر همبستگی است اما مساله بسی فراتر از این ظواهر است. در واقع [اصل قضیه]، نوعی وابستگی مبتنی بر عَطَش، وَاكْع و اشتیاق می‌باشد. خیزش کردها و زاپاتیست‌ها برای ما مسرت بخش است؛ زیرا ما در جستجوی چیزی شبیه آنها بوده و مترصد نوری هستیم که عالم را برافروزد، نور امید! موتور محرک سرمایه در حال دور برداشتن است و این پندار که ما قادر به متوقف ساختن آن هستیم، هر روز بیشتر و بیشتر رنگ می‌بازد. در هر گوشه و کناری جنبش مقاومت و تجربه خلق بنیان‌های جهانی دیگر به چشم می‌خورد، اما ما شاهد سقوط برخی از این جنبش‌ها و هضم و جزمشان در دل سرمایه‌داری بوده، و به سادگی عنان از کف می‌دهیم { و خود را می‌بازیم }. در هم شکستن کاپیتالیسم و خلق سیستمی جایگزین، شدیداً ضروری است، اما پی بردن به این مساله که چگونه از پس این مهم بر می‌آییم، بس دشوار است. هنگامی که شاهد انجام این { مسئولیت خطیر } در شرایطی بسیار دهشتناک، توسط کردها هستیم، ما نیز به سوی پشتیبانی ترغیب شده و می‌خواهیم بگوییم: «متشکریم!» و آخر سر می‌خواهیم فریاد برآوریم: «آری، جنبش شما از آن ماست و نهضت ما از آن شما!» به این دلیل است که قصد داریم به درون اتوبوس بپریم و بایستی امیدوار باشیم که راننده - یعنی ویراستار - اجازه این کار را بدهد.

جان هالووی استاد جامعه‌شناسی پژوهشکده علوم انسانی و علوم اجتماعی دانشگاه خودگردان بن‌مریتا پوئبلائی مکزیکه و استاد مدعو افتخاری دانشگاه روداس آفریقای جنوبی می‌باشد. وی آثار زیادی در باب نظریات مارکسیستی، جنبش زاپاتیستها، و اشکال جدید مبارزات ضد سرمایه‌داری تألیف کرده است. کتاب‌های او با عناوین «جهان را بدون تصاحب قدرت تغییر دهید» و «تَرکِ کاپیتالیسم»، بحث‌های بین‌المللی زیادی را برانگیخته و به یازده زبان ترجمه شدند.

جان هالووی

پریدن به داخل اتوبوس
ابتکار عمل آزادی برای اوجالان

John holloway
Jumping on the Bus
International initiative

